

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DISSABTE 19 D'OCTUBRE DE 2019 | Número 55

PÀG. 5 | JAVIER ELZO

Quando un papa molesta mucho

PÀG. 9 | TARRACONENSE

Els bisbes catalans aposten per “alguna cosa més que l'aplicació de la llei”

PÀG. 12 | ENTITATS CRISTIANES

Sobre la sentència: “És un pas endarrere per a la resolució del conflicte polític”

PÀG. 25 | ROMA

Catalunya Religió inicia una edició en italià

PÀG. 26 | ESCOLA PIA

El llegat de Pancho Botey a la mexicana Missió de Chinillal

**Davant d'una jornada excepcional,
la urgència del diàleg polític | PÀG. 3**

PÒRTIC

La sentència del Tribunal Suprem ha generat diversos documents i declaracions, també entre aquests el de diverses entitats i representants religiosos. Dos punts en comú. La sentència no soluciona i no tanca res. I la porta que s'ha d'obrir és la del diàleg, no la de la violència.

SUMARI

3 Editorial | Davant d'una jornada excepcional, la urgència del diàleg polític

5 Panoràmica | Cuando un papa molesta mucho, por Javier Elzo

9-32 Actualitat

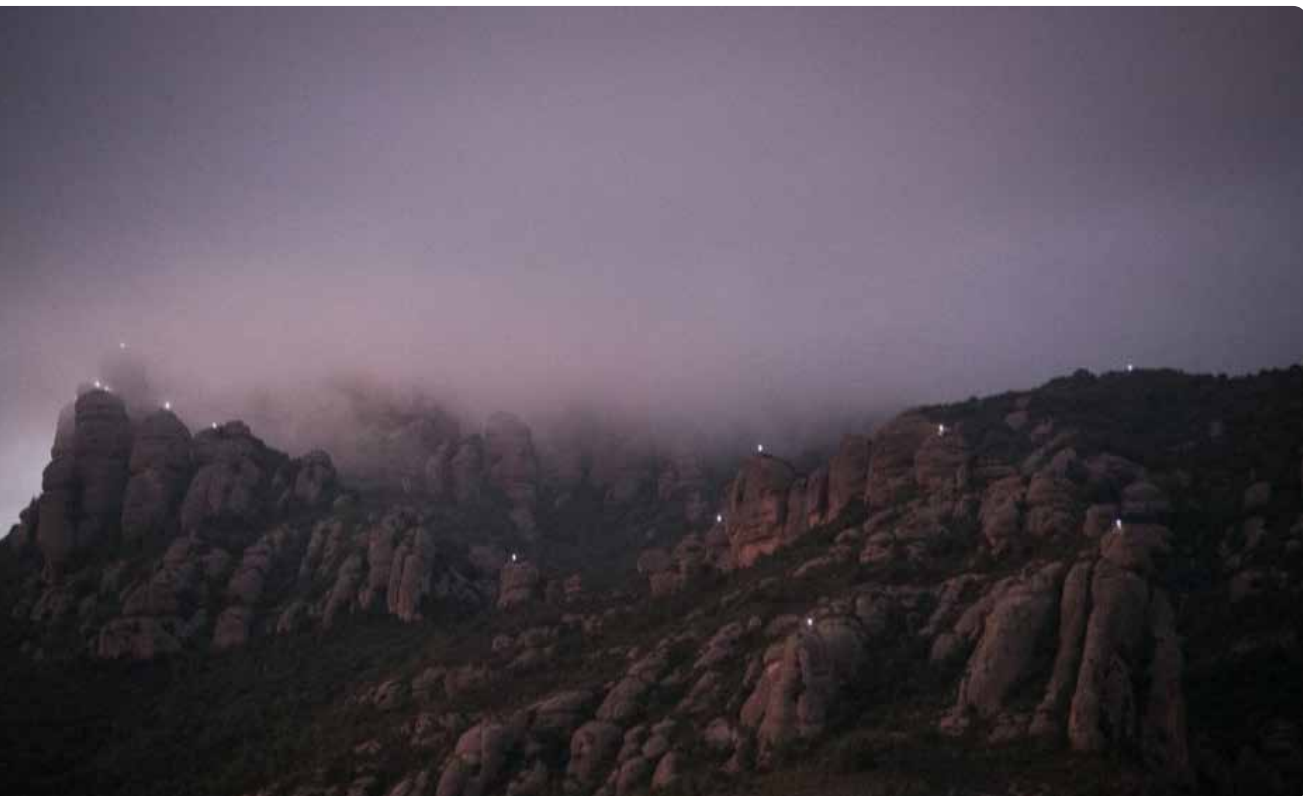
Els bisbes catalans aposten per "alguna cosa més que l'aplicació de la llei"
Entitats cristianes qüestionen la sentència: "És un pas endarrere per a la resolució del conflicte polític"
Montserrat demana que els presos "arribin a la llibertat de seguida que sigui possible"
Les abadesses catalanes mostren "el rebuig per la sentència"
Escola Cristiana: "La sentència farà molt difícil tancar ferides i assolir consensos"
Grup de Religions: "Els creients, a favor de la Pau, l'entesa i el diàleg"
Noves reaccions a la sentència del Procés
Catalunya Religió inicia una edició en italià
El llegat de Pancho Botey a la mexicana Missió de Chinillal
El valor i l'originalitat del pare Claret en l'evangelització a Catalunya

33 Recull de premsa | Els bisbes demanen diàleg - 30 anys de cicle d'orgue - Boicot a Munilla - Catalunya a l'Osservatore

34 Agenda | Pregària per la pau - Contra el discurs de l'odi - Congrés de les Hospitalitats

36 La setmana a les xarxes

Davant d'una jornada excepcional, la urgència del diàleg polític

Des de la publicació de la sentència del Tribunal Suprem, el passat dilluns, vivim dies convulsos a Catalunya.

La indignació davant la sentència s'ha expressat en múltiples **pronunciaments** de centenars d'entitats i col·lectius (culturals, sindicals, empresarials, professionals, ONG...) i, sobretot, amb immenses mobilitzacions arreu, amb una intensitat com poques vegades en la nostra història: concentracions, marxades, protestes, talls de carreteres, bloqueig d'infraestructures i, també malauradament, actes vandàlics i violents. Avui mateix té lloc una vaga general i noves mobilitzacions ciutadanes de rebuig.

La situació evidencia una crisi política i constitucional de gran abast, la més greu a Espanya en els darrers quaranta anys, amb enorme repercussió internacional.

Com han expressat tants altres col·lectius cristians, la Fundació Catalunya Religió compartim plenament el rebuig a una sentència que considerem profundament injusta i amb penes de gran crueltat. Mentre duri aquesta dolorosa

situació, cal oferir tot el suport humà als presos i a les famílies que també en pateixen les conseqüències. Aquesta decisió judicial, així com els múltiples processos penals en curs a conseqüència dels mateixos fets, agreuja el conflicte polític existent, i fa més difícil la seva resolució. És per això que reclamen que s'acordi un mecanisme per a l'excarceració de les persones injustament condemnades (com ara l'amnistia), que afavoreixi les condicions per a un veritable diàleg polític.

Així mateix, estem convençuts que les actituds de violència, imposició o coacció al carrer són absolutament inacceptables i mereixen la màxima repulsa social i una resposta legal adequada i proporcionada. Cal refusar de manera contundent qualsevol acte de violència, que no ha de tenir cap espai en la societat catalana.

El diàleg i la negociació política multilateral, dins del respecte a la legitimitat de totes les posicions, són l'única sortida, cada cop més urgent.

Per tot això, aquest portal referma el seu compromís de donar veu a totes aquelles iniciatives que promoguin un clima social inspirat en els valors de la pau i el diàleg, principis inherents a tota societat democràtica.

Com a signe de l'excepcionalitat del moment, avui divendres de Catalunya Religió només publicarà aquells continguts d'informació religiosa relacionats amb les circumstàncies d'aquesta jornada.

PATRONAT DE LA FUNDACIÓ CATALUNYA RELIGIÓ

| [LLEGIR AL WEB](#)

Cuando un papa molesta mucho

PER JAVIER ELZO
A PENSAR PER ESCRIT OBLIGA A RAONAR

Los ataques estadounidenses contra mí son un honor”, debió declarar el Papa **Francisco**, en el avión que lo llevaba a Mozambique el pasado 4 de septiembre. Y añadió con una sonrisa, según la agencia AFP, “esto es una bomba”, cuando el periodista de *La Croix*, **Nicolas Senèze**, le entregó el libro titulado, en traducción al castellano, *Cómo Estados Unidos quiere cambiar de papa* (Bayard, París, 2019, 276 p.)

La tesis central del libro puede resumirse así, en palabras del propio autor: “al darse cuenta de que no van a poder cambiar los mensajes del Papa (ni lograr que dimita), deciden cambiar...

de papa” (p. 208). Los que así deciden son los nuevos amos de la Iglesia de EE. UU, los laicos conservadores multimillonarios americanos, primera fuente financiera del Vaticano de siempre y, que ahora, arruinadas las diócesis americanas por los costes de los abusos sexuales del clero, estos laicos multimillonarios tienen más poder en esas diócesis que los propios obispos. Reprochan al papa Francisco, básicamente, su rechazo a la mera ética de la prosperidad y su condena al dios Dinero.

Primero intentaron cambiar a Francisco con mil tretas, siendo la mayor, la del Informe Viganò,

que el autor etiqueta como “el putsch”. **Viganò**, que fue nuncio en EE. UU, pidió, entre otras cosas, la dimisión de Francisco quien respondió a este ataque, apelando a los periodistas (en el vuelo de vuelta de un viaje a Irlanda cuando se divulgó el Informe Viganò) que valoraran el Informe según su propio criterio de periodistas. No dijo más y no dimitió.

Fracasado el putsch, los multimillonarios americanos, deciden Intervenir, mafiosamente, en el desarrollo del nuevo cónclave. A tal fin, van a conformar, desde septiembre de 2019 hasta 2020, un Dossier de cada uno de los cardenales electores de un eventual próximo cónclave, indicando, entre otros aspectos, su nivel de implicación en los abusos sexuales (la misma excusa que utilizó Viganò para pedir la dimisión de Francisco, aunque a ellos lo que les preocupa es la crítica de Francisco a la divinización del dinero). Así los comportamientos de cada cardenal, según un baremo creado “ad hoc”, serían calificados como de “grave culpabilidad”, “acusaciones creíbles de culpabilidad”... “sin reproche”.

Todo este montaje lleva la etiqueta de “Red Hat Report ” (Informe Sombrero Rojo), en

el que ya trabajan 40 investigadores (periodistas, observadores eméritos del Vaticano, antiguos agentes del FBI., etc.). Para el primer año ya dispondrían de más de un millón de dólares. Uno de sus objetivos consistiría en modificar los contenidos de los cardenales en Wikipedia, pues, a lo que parece, en anteriores conclaves los consultaron los cardenales para saber algo más unos de otros. El autor del libro, Nicolás Senèze, transcribe, de la carta enviada a los multimillonarios por el coordinador de “Red Hat Report”, este significativo párrafo, referido al cardenal **Parolin**, para algunos un posible sucesor de Francisco: “la página Wikipedia del muy corrompido (sic) secretario de Estado del Vaticano, actualmente es muy clemente, no incluyendo relación alguna con un escándalo, pese al hecho de que ha sido asociado, en varias ocasiones (resic), con escándalos bancarios, y ha sido citado en la carta de Viganò”. Y añade, “nosotros podemos cambiar esto” de tal suerte que el cardenal Parolin, “sea reconocido en el mundo entero como una vergüenza para la Iglesia”. Poco importa, añade Senèze, que “Parolin nunca haya sido relacionado con escándalo financiero alguno; lo importante aquí será la acusa-

ción, por muy gratuita que sea” concluye. (Ver las páginas 252-258).

Obviamente en la iglesia, hay personas y colectivos que tratan de contrarrestar esta situación. Por ejemplo, el director del portal de información religiosa más seguido en castellano, “Religión Digital”, titula el domingo 6 de octubre de 2019, su crónica tras el consistorio en el que se les impuso el birrete a los nuevos cardenales, de este modo: “Bergoglio ata su sucesión con nuevos cardenales de frontera”, al que añade este subtítulo “A expensas de lo que decida el Espíritu Santo, la primavera francisquista seguirá floreciendo tras la marcha o la eventual renuncia de su hacedor”. Añade que “con los nuevos cardenales, Francisco asegura su sucesión, porque el pueblo santo de Dios no aceptaría un ‘Papa a contrario’”. Además, la mayoría del colegio cardenalicio es ya bergogliana. En números concretos: 67 de 120, aunque apela a continuación al Espíritu Santo.

Y tiene razón en hacerlo, pues, al menos a mí, se me antoja que el Espíritu Santo es del todo punto imprevisible a la hora de elegir un papa, pues la historia nos ha mostrado que han sido

escogidos papas en los que resulta particularmente difícil ver, en su elección, su divina mano. Acérquense, por ejemplo, a la figura del valenciano de los Borgia, el papa **Alejandro VI**, simplemente mirando en Wikipedia. ¿En que estaría pensando el Espíritu Santo en su elección en 1492? Quizá, mirando ya a América, se despistó.

Pues esta proporción de bergoglianos en el cónclave no asegura, en absoluto, que el próximo papa vaya a ser un continuador de sus planteamientos. En la elección de los papas que he conocido en mi vida ha habido de todo. Nada hacía pensar que a un hierático **Pio XII** iba a suceder el bonachón **Juan XXIII**, aunque era previsible que a él le sucediera Pablo VI. Pero tras **Pablo VI** sucede lo más llamativo. Eligen a otro bonachón sonriente, **Juan Pablo I**, pero tras su fallecimiento 33 días después, los mismos cardenales que le eligieron, un mes después se decantan, tras varios días de discusión, por **Juan Pablo II**, cuyo perfil en nada se parecía a su predecesor, Juan Pablo I. Insisto en este hecho: los mismos cardenales, con un mes de diferencia eligen dos papas, antitéticos, con tesis vitales bien diferentes. Yo no me atrevo a apelar al

Espíritu Santo para explicarlo, pero no puedo constatar que un centenar de cardenales, la inmensa mayoría de edad muy avanzada, y su vida ya hecha, deciden, en su alma y conciencia, mediante voto secreto, hacer papa a dos figuras tan distintas. Esta forma de elegir papa se aparece muy anacrónica y, claramente perfectible, cierto, pero, dejados a ellos solos, encerrados sin móviles, unos ancianos, tienen una libertad de elección tal, que todos los intentos de Red Hat Report, así como el hecho de haber sido nombrado cardenal por el papa difunto o dimitido (como en el caso de **Benedicto XVI**), pueden quedar en agua de borrajas.

Aunque las consecuencias de la elección son enormes. No solamente para los católicos sino también para el común de los mortales, incluso en nuestra era secular. Recuérdese que a Juan Pablo II quisieron asesinarlo a balazos, Benedicto, en parte con fuego amigo, dimitió y ahora los multimillonarios americanos, y algunos más (**Salvini, Bonosaro, Trump** y compañía) persiguen que Francisco no sea más que un accidente momentáneo. Y no quiero acordarme de algunos que se dicen seguidores del papa Benedicto y lo tachan de hereje.

La Iglesia, es divina, según la fe, y humana según la razón, lo que la mera observación avala. Esta razón y observación me llevan diciendo desde hace más de dos décadas que el ejercicio del poder de los papas (y el de los obispos), debiera tener un límite en el tiempo: ocho o diez años, sin reenganche posible. Pero, aunque hombre, yo no soy más que un simple laico, sin voz en el capítulo, aunque quiero aportar mi granito de arena.

Pero el libro de Senèze, además de la información central y básica arriba mostrada, ofrece otras informaciones sumamente interesantes que me limito a enumerar, pues muchas, si no todas, requieren tratamiento propio.

El peso gigantesco del dinero en la Iglesia americana que se traslada a la iglesia universal al ser el primer portador del óbolo de San Pedro; la doble moral hacia la sexualidad: de un puritanismo que origina el "#MeToo" (olvidando la glorificación del rechazo a toda limitación sexual de los 60 del siglo pasado bajo el eslogan de "haz el amor y no la guerra") y los cursos de abstinencia sexual en la escuela, al mismo tiempo que son los que elaboran la mayor

industria del porno y son los que en mayor la utilizan en el planeta; la obsesión por el aborto y la eutanasia junto a la mayoritaria defensa de la pena de muerte, la venta de armas y los infamantes controles de emigrantes en las fronteras; los manejos para controlar el poder judicial (aunque de eso sabemos mucho en España); la extraordinaria importancia de lo sexual, particularmente la homosexualidad, en la guerra sucia en el interior de la Iglesia católica, no solamente en la americana; la hipócrita utilización de los abusos del clero a los menores para ata-

car al papa y a sus planteamientos en la ética social; el interesantísimo capítulo 7 del libro sobre el desbloqueo de las relaciones del Vaticano con China; los movimientos en la sombra del cardenal **McCarrick** y el nuncio Viganò, y un luminoso último capítulo, a modo de epílogo, “la fuerza del silencio” del Papa Francisco.

No quiero cerrar estas líneas, que no concluir, tras la lectura de este más que interesante libro, sin subrayar una idea que, cada vez con más insistencia, aflora en mi mente: por qué la doc-

trina oficial de la Iglesia católica está tan cerrada al sexo como placer, incluso a la relación sexual, horizontal y consentida, entre adultos sin otra contrapartida que la libre, espontánea e igualitaria apertura de su cuerpo y su mente a la del partenaire, libremente escogido o aceptado. ¿Por qué ese rechazo, esa sospecha, al coito libre entre adultos libres?

Els bisbes catalans aposten per “alguna cosa més que l’aplicació de la llei”

En un comunicat conjunt dels bisbes catalans, afirmen que “cal respectar la sentència” del Tribunal Suprem però asseguren “que l’assoliment d’un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l’aplicació de la llei”.

La Conferència Episcopal Tarraconense ha fet públic poc després de la publicació de la sentència, un comunicat de dues pàgines en el que parlen de “temps en què entreveure solucions es fa difícil perquè es produeix un atrinxerament en les pròpies posicions” i en que “el diàleg esdevé fonamental”. També després de dos anys viscuts “amb la pena al cor pel que suposava per als presos i per a les seves famílies i amics”.

Els bisbes afirmen que “cal respectar la sentència emanada del poder judicial d’un Estat de dret, així com les eventuals decisions que puguin venir dels tribunals europeus”. Però afegeixen que “creiem també que l’assoliment d’un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l’aplicació de la llei”.

Segons els bisbes, “Catalunya no és una societat violenta però constatem que en els darrers anys ha minvat la qualitat de la convivència per la via del refredament, de la ignorància o del menyspreu”.

En aquesta línia aposten per “la via de la misericòrdia per tal de desactivar la tensió acumula-

da" i reemprendre "un seriós camí de diàleg entre els governs espanyol i català que permeti anar trobant una solució política adequada". Una situació imprescindible perquè "tot projecte humà se sosté sobre l'adhesió lliure i democràtica de les persones" i "la recerca comuna de solucions negociades".

Aquest és el text del comunicat:

COMUNICAT DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE DAVANT L'ACTUAL SITUACIÓ SOCIAL I POLÍTICA

En aquests darrers temps, la situació social i política del nostre país ha esdevingut força complexa. Són temps en què entreveure solucions es fa difícil perquè es produeix un atrinxerament en les pròpies posicions, amb desqualificacions sovintejades de l'altre. Les raons queden sotmeses sovint als sentiments de cadascú. Això dificulta una mirada serena sobre la realitat. Fàcilment tothom se sent ofès: hi ha el perill que el greuge sigui l'actitud dominant.

Catalunya no és una societat violenta però constatem que en els darrers anys ha minvat

la qualitat de la convivència per la via del refredament, de la ignorància o del menyspreu. Malgrat tot, la convivència és un bé preciós que cal salvaguardar: la persona és primer que la idea, la unitat preval sobre el conflicte, el tot per sobre de la part (cf. Papa Francesc, *Evangelii Gaudium*, 222-237) i, per això, l'instrument essencial és la paraula i, per tant, el diàleg esdevé fonamental.

Com a pastors de l'Església que peregrina a Catalunya, volem oferir una mirada des de l'Evangeli de Jesucrist i constatem l'existència de sentiments diferenciats i, sovint, barrejats entre les identitats espanyola i catalana. Tal com han mostrat els esdeveniments dels darrers anys, particularment les diverses eleccions, aquests sentiments es concreten en un ventall ampli d'opcions polítiques. Aquestes opcions es manifesten de manera diversa sobre la situació de Catalunya en relació a l'Estat espanyol.

Els esdeveniments de l'any 2017 van comportar, entre d'altres coses, l'empresonament preventiu de nou persones, membres del Govern, càrrecs electes i dirigents socials catalans, i la sortida d'alguns altres a un país estranger. La presó

preventiva ha durat gairebé dos anys, i l'hem viscuda amb la pena al cor pel que suposava per als presos i per a les seves famílies i amics. El judici dut a terme en el Tribunal Suprem durant aquest any 2019 i la posterior sentència, s'inscriuen en l'estat de coses que hem descrit anteriorment. El Tribunal ha dictat sentència i, encara que hi haguessin legítims recursos i es puguin fer valoracions distintes, cal respectar la sentència emanada del poder judicial d'un Estat de dret, així com les eventuals decisions que puguin venir dels tribunals europeus. En un estat democràtic, les lleis fonamentals que regulen el sistema polític i que han estat votades i aprovades pels ciutadans, constitueixen un referent bàsic de l'ordenament social.

Creiem també que l'assoliment d'un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei. En el discurs d'obertura del Concili Vaticà II, el Papa sant Joan XXIII va afirmar que «és preferible fer servir el remei de la misericòrdia que no pas empunyar les armes de la severitat; i pensa que no és precisament condemnant [...], com cal atendre a les necessitats del nostre

temps». Poc més endavant indica com els homes i dones d'avui «cada dia estan més convençuts que la dignitat de la persona i la seva deguda perfecció són uns valors essencials». (Al·locució *Gaudet Mater Ecclesia*, de l'11 d'octubre de 1962, núm. 7).

Per a poder viure això, és necessari, en primer lloc, que s'apliqui la via de la misericòrdia per tal de desactivar la tensió acumulada aquests darrers anys i retornar a l'únic camí possible: un seriós camí de diàleg entre els governs espanyol i català que permeti anar trobant una solució política adequada, sabent que dialogar significa renunciar en part al que un voldria per tal d'aproximar-se a l'altre i imaginar entre tots una solució satisfactòria.

En segon lloc, es tracta de retornar al poble el sentit de futur, de donar a les persones un horitzó que dissipï la sensació que no hi ha camins per on tirar. Tot projecte humà se sosté sobre l'adhesió lliure i democràtica de les persones. Cal convèncer i persuadir, cal el debat polític i social respectuós, cal l'intercanvi d'opinions i la recerca comuna de solucions negociades.

En tercer lloc, es tracta de construir una societat justa, solidària, respectuosa de la igualtat de les persones, propera als qui passen necessitat, que s'inscrigui en el món global i no es refugii en un petit món local. La societat catalana ha de treure fora les grans energies que posseeix de creativitat i innovació, de proximitat als qui vénen de lluny, de foment de l'educació i del teixit cultural i associatiu que la caracteritza.

El Papa Francesc, en el missatge *urbi et orbi* del dia de Pasqua d'enguany (21 abril 2019), afirmava: «que davant els nombrosos sofriments del nostre temps, el Senyor de la vida no ens trobi freds ni indiferents. Que faci de nosaltres constructors de ponts i no de murs». I pregava perquè Jesús ressuscitat «obri els nostres cors» a les necessitats «dels indefensos, dels pobres, els sense feina, els marginats, els qui truquen a la nostra porta a la recerca de pa, d'un refugi o a la recerca de la seva dignitat».

Els Bisbes de Catalunya. 14 d'octubre de 2019

Entitats cristianes qüestionen una sentència que “és un pas endarrere per a la resolució del conflicte polític”

Diverses entitats cristianes han fet pública una nota en la que afirmen que “aquesta sentència és un seriós pas endarrere per a la resolució del conflicte polític que afecta a Catalunya i posa en perill la convivència i la democràcia”. En aquest contingent se sumen “a iniciatives cíviques i pacífiques que expressin un rebuig a aquesta decisió judicial”. La nota exposa que la sentència del Tribunal Suprem sobre els líders socials i polítics catalans respon a “una indeguda aplicació de les lleis penals a fets que no són ni poden ser considerats delictius, imposant penes d’una gran crueltat”.

També expressen “la nostra profunda preocupació i decepció perquè les reiterades crides al diàleg dels darrers anys no hagin donat cap fruit”, i que no s’hagi avançat “pel camí del diàleg” que han demanat reiteradament els bisbes catalans. Finalment, les entitats “reclamem a totes les institucions i partits polítics que posin fre a la judicialització d’aquesta situació i s’iniciï de manera urgent i immediata un procés multilateral de diàleg polític que permeti avançar cap a una resolució justa, democràtica i duradora”.

Aquest és el text del comunicat.

ENTITATS CRISTIANES DAVANT DE LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM SOBRE ELS LÍDERS SOCIALS I POLÍTICS CATALANS

Les entitats cristianes sotasignades, davant la sentència del Tribunal Suprem que condemna a diferents líders socials i polítics catalans, volem expressar el següent:

1. Considerem que aquesta sentència és un greu atemptat als principis democràtics essencials de la nostra societat i una greu violació de drets humans dels afectats, tant per la indeguda aplicació de les lleis penals a fets que no són ni poden ser considerats delictius, imposant penes d'una gran crueltat, com per les vulneracions de les garanties processals comeses en el procediment, tal i com ha dictaminat el Grup de Treball sobre detencions arbitràries del Consell de Drets Humans les Nacions Unides i han denunciat múltiples ONG nacionals i internacionals de drets humans (Federació Internacional de Drets Humans, Euromed Rights, Amnistia Internacional, Organització Mundial contra la Tortura, Federació Internacional de Cristians per l'Abolició de la Tortura, Front Line Defenders...)

2. Al nostre parer, aquesta sentència és un seriós pas endarrere per a la resolució del conflicte polític que afecta a Catalunya i posa en perill la convivència i la democràcia. Per això, com a entitats compromeses en el servei a la societat, ens sumarem a iniciatives cíviques i pacífiques que expressin un rebuig a aquesta decisió judicial. Així mateix, fem una crida a les institucions polítiques de l'Estat per tal que cerquin una solució jurídica que porti a l'excarceració de les persones injustament condemnades, que permeti afavorir un clima de diàleg per afrontar el conflicte polític existent.

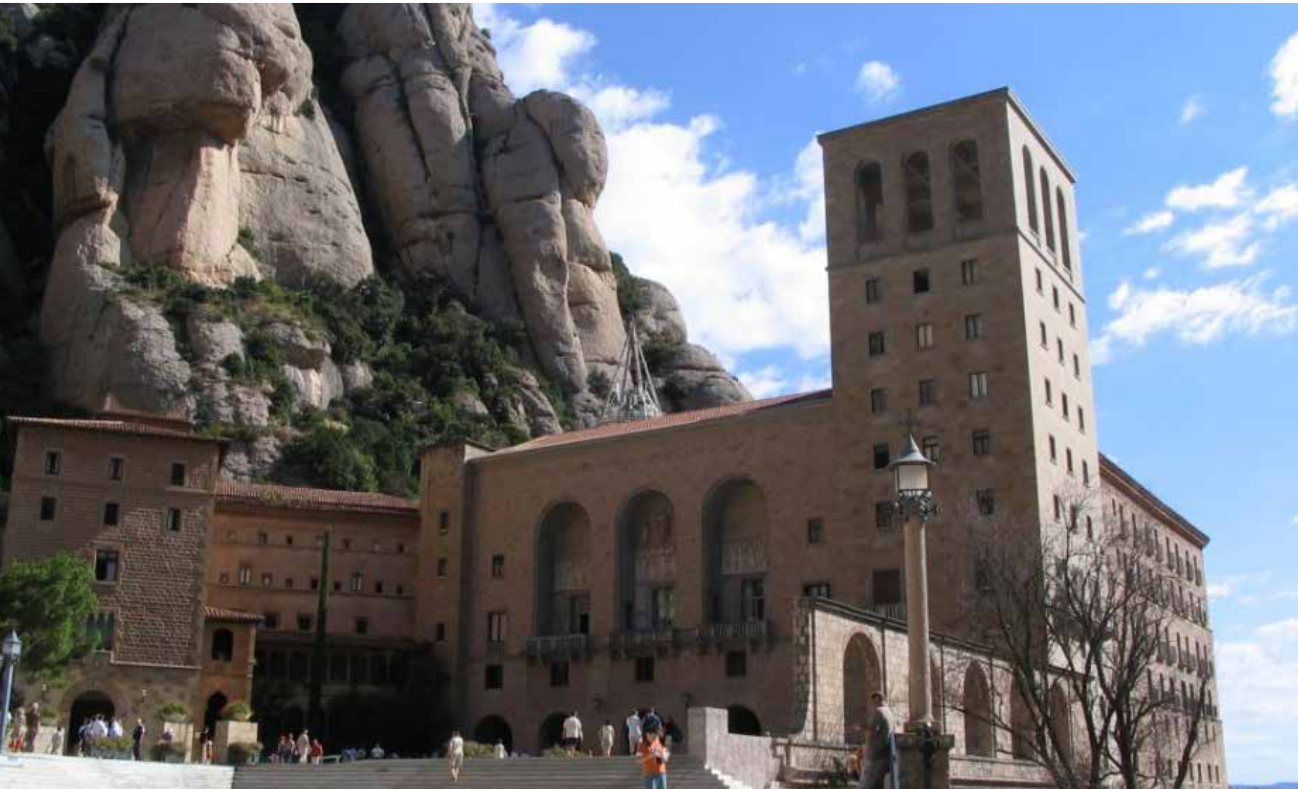
3. Expressem la nostra profunda preocupació i decepció perquè les reiterades crides al diàleg dels darrers anys no hagin donat cap fruit. Lamentem que no hagi estat possible "avançar en el camí del diàleg i de l'entesa, del respecte als drets i les institucions i de la no confrontació, ajudant que la nostra societat sigui un espai de germanor, de llibertat i de pau" (Nota de la Conferència Episcopal Tarraconense, 15 de maig de 2017).

4. Per tot això, reclamem a totes les institucions i partits polítics que posin fre a la judicialització d'aquesta situació i s'iniciï de manera urgent i

immediata un procés multilateral de diàleg polític que permeti avançar cap a una resolució justa, democràtica i duradora d'aquest conflicte que porti a la concòrdia i la pau social (*"És hora de saber com dissenyar, en una cultura que privilegiï el diàleg com a forma de trobament, la recerca de consensos i acords, però sense separar-la de la preocupació per una societat justa, memoriosa i sense exclusions"*). Papa Francesc, *Evangelii Gaudium*, 239).

Barcelona, 14 d'octubre de 2019

Equips de la Pastoral Política i de la Comunicació, Escola Pia de Catalunya, Federació de Cristians de Catalunya, Fundació Educativa Cor de Maria, Fundació Educativa Dominiques de l'Anunciata del Pare Coll, Fundació Joan Maragall, Fundació Vedruna Catalunya Educació, Grup de Juristes Roda Ventura, Grup Sant Jordi, Justícia i Pau Catalunya, Lliga Mare de Déu de Montserrat, Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona

Montserrat demana que els presos “arribin a la llibertat de seguida que sigui possible”

L'abat de Montserrat apunta que la llibertat dels condemnats per la sentència del Tribunal Suprem “facilitaria trobar camins de sortida al problema” i per això desitja “que es pugui treballar perquè arribin a la llibertat de seguida que sigui possible”. **Josep Maria Soler** ha emès **un comunicat** aquest dimecres al migdia per valorar la situació política i social actual. A més de remarcar “el meu dolor pels presos i per les seves famílies”, Montserrat insisteix en no s'hauria d'haver “arribat a la via judicial en una qüestió que s'hauria hagut de resoldre per la via política”.

L'abat també demana “un comportament cívic i no violent” perquè “una violència com la de dilluns i dimarts no ajuda a construir”. I finalment reitera la necessitat “d'un diàleg constructiu, sincer i obert, tal com des de Montserrat hem demanat moltes vegades”.

Dilluns els **bisbes catalans**, diverses **entitats cristianes** i les **escoles cristianes** també es van pronunciar subratllant que cal obrir noves vies polítiques de solució. També aquest dimecres han **parlat** conjuntament les abadesses dels monestirs femenins.

COMUNICAT DEL P. ABAT DE MONTSERRAT

Seguint els camins de l'Evangeli, voldria dir el següent respecte la situació política i social actual:

–Lamento que s'hagi arribat a la via judicial en una qüestió que s'hauria hagut de resoldre per la via política.

–Expresso el meu dolor pels presos i per les seves famílies i desitjo que es pugui treballar perquè arribin a la llibertat de seguida que sigui possible. Això facilitaria trobar camins de sortida al problema.

–Desitjo que, al més aviat possible, s'estableixi un diàleg constructiu, sincer i obert, tal com des de Montserrat hem demanat moltes vegades.

–Entre tots hem de procurar que hi hagi un comportament cívic i no violent. Cal dir que una violència com la de dilluns i dimarts no ajuda a construir.

*P. Josep Maria Soler
Abat de Montserrat*

Les abadesses catalanes mostren "el rebuig per la sentència"

Les abadesses i prioros dels monestirs catalans expressen la seva "tristor" i "rebuig per la sentència" d'aquest dilluns del Tribunal Suprem. Les responsables de cinc comunitats femenines de Catalunya han difós un breu comunicat conjunt per expressar la seva oposició a les condemnes dels líders socials i polítics sobiranes i demanar "que es respecti la veritat, es treballi pel diàleg i es cerqui sempre la pau".

El text també ofereix el "suport a les persones empresonades i a les seves famílies".

El text està recolzat per les abadesses de Sant Pere de les Puel·les, **Esperança Atarés**, de Sant Benet de Montserrat, **M. del Mar Albajar**, de Santa Maria de Vallbona de les Monges, **Núria Camprubí**, i les prioros de Sant Daniel de Giròna, **Assumpció Pifarré**, i Santa Maria de Vallonzella, **Núria Illas**.

El setembre de 2017 les abadesses cistercenques i benedictines van fer per primera vegada un comunicat conjunt **protestant** per les detencions del 20 de setembre i mostrant "el rebuig a l'ús de la força i a la vulneració dels drets del govern i del poble català". Després de l'1 d'octu-

bre, conjuntament amb els abats dels monestirs masculins, també van **pronunciar-se** per defensar que “el moviment polític i social català ha estat sempre immensament i majoritàriament pacífic” i que “voler aturar-lo amb la violència no és mai prou justificable ni prou proporcionat, ni tampoc elimina ni soluciona, sinó que agreuja el problema existent”.

Aquest és el text del comunicat:

COMUNICAT

Les abadesses i prioros dels monestirs femenins catalans de Sant Pere de les Puel·les, Sant Daniel de Girona, Sant Benet de Montserrat, Santa Maria de Vallbona de les Monges i Santa

Maria de Valldonzella expressem la nostra tristor i el nostre rebuig per la sentència.

Demaneu que es respecti la veritat, es treballi pel diàleg i es cerqui sempre la pau.

Expressem el nostre suport a les persones empresonades i a les seves famílies, i a la defensa pacífica de la llibertat i la justícia.

*Esperança Atarés, Assumpció Pifarré,
M. del Mar Albajar, Anna M. Camprubí
i Núria Illas*

Escola Cristiana: “La sentència farà molt difícil tancar ferides i assolir consensos”

La Fundació Escola Cristiana de Catalunya - **FECC**- ha fet públic un comunicat en el que afirma “que la privació de llibertat farà molt difícil tancar ferides i assolir consensos que condueixin a la germanor, llibertat i pau que tots desitgem”.

En la nota publicada aquest migdia demanen que “de manera immediata s’iniciï un procés multilateral de diàleg polític i social que ens faciliti sortir d’aquest atzucac, faci recuperar l’estabilitat democràtica i institucional i condueixi a la concòrdia i a la pau social”.

També recorden que “volen continuar exercint la tasca formativa aspirant a proporcionar la millor educació a les generacions que acollim en els nostres centres”.

COMUNICAT FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA DE CATALUNYA

En els moments difícils que vivim els propers dies, que afectaran la societat catalana i tindran repercussió en les escoles, perquè les identitats diverses i les opcions polítiques diferents que es manifesten en el conjunt de la ciutadania i

de les institucions, també les escolars, són totes elles legítimes i respectables, des de l'Escola Cristiana de Catalunya:

Renunciem a enfonsar-nos encara més en la sensació generada de frustració, cansament i desànim. Interpel·lem als nostres dirigents polítics i socials, a les institucions i a tota la ciutadania, a lluitar per la veritat, la justícia i el respecte, de forma activa i cívica, sense abandonar mai les eines de la democràcia ni la força de la pau.

Volem continuar exercint la nostra tasca formativa aspirant a proporcionar la millor educació a les generacions que acollim en els nostres centres. Com recull la LEC, aquesta aspiració es correspon amb la voluntat col·lectiva de fer de Catalunya un país pròsper, benestant i cohesionat, on tothom que hi viu pugui portar a terme lliurement el seu projecte vital. Volem proporcionar al nostre alumnat les eines per esdevenir constructor de consensos, amb prou discerniment com per saber transformar les situacions conflictives tot convertint-les en

oportunitats respectuoses i constructives en el context de diversitat, pluralitat i complexitat en el qual vivim.

Reclamem a totes les institucions i partits polítics que actuïn amb generositat i seny. Que s'abandoni la judicialització de la situació que ha de retornar a l'àmbit polític que li és propi. I que tots, amb honestedat, equanimitat i capacitat d'autocrítica, ens allunyem de les situacions radicals.

No podem oblidar els qui han estat condemnats ni tampoc el dolor de les seves famílies. Com recull **el comunicat** de la Conferència Episcopal Tarraconense davant l'actual situació social i política, fet públic avui, "creiem també que l'assoliment d'un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei. En el discurs d'obertura del Concili Vaticà II, el Papa Sant Joan XXIII va afirmar que "és preferible fe servir el remei de la misericòrdia que no pas empunyar les armes de la severitat; i pensa que no és precisament condemnant

[...] com cal atendre a les necessitats del nostre temps." La privació de llibertat farà molt difícil tancar ferides i assolir consensos que condueixin a la germanor, llibertat i pau que tots desitgem. Que s'iniciï, doncs, de manera immediata un procés multilateral de diàleg polític i social que ens faciliti sortir d'aquest atzucac, ens faci recuperar l'estabilitat democràtica i institucional que permeti avançar cap a una solució justa, democràtica i duradora que condueixi a la concòrdia i a la pau social.

Ens comprometem a treballar conjuntament per fer renéixer, en un futur immediat, la llavor d'una bona convivència, una llavor que tots haurem de conrear des de les instàncies més representatives, o des del petit racó del nostre entorn, també des de l'aula i des de l'escola, per fer-nos lliures, ben avinguts i per poder-nos mirar als ulls amb serenor i sense recança.

Barcelona, 14 d'octubre de 2019

Grup de Treball Estable
de Religions

Grup de Religions: “Els creients, a favor de la Pau, l’entesa i el diàleg”

El Grup Estable de Treball de Religions (**GTER**) han fet un comunicat sobre la situació social i política de Catalunya per recordar que “les persones creients són i han de ser promotores i actives a favor de la Pau, l’entesa i el diàleg”. El GTER agrupa representants oficials de l’Església catòlica, la ortodoxa, els evangèlics, musulmans i jueus a Catalunya.

En el text remarquen que “la solució al conflicte català passa per la necessitat de transformar la paraula diàleg en accions de diàleg” i defensen “la llibertat d’expressió i de pensament de tota persona i comunitat com a dret fonamental”. També són contundents demanant que la violència s’aturi immediatament.

DECLARACIÓ DEL GRUP DE TREBALL ESTABLE DE RELIGIONS

Davant d’una setmana marcada per la sentència del Suprem i les reaccions socials viscudes a Catalunya, el Grup de Treball Estable de Religions (GTER), on hi ha les diferents religions presents a Catalunya declarem:

–Que entenem la llibertat d’expressió i de pensament de tota persona i comunitat com a dret fonamental i que sempre ha de ser pacífica.

–Que rebutgem la violència, vingui d’on vingui, i fem una crida a la calma i a la convivència. La violència s’ha d’aturar immediatament.

—La solució al conflicte català passa per la necessitat de transformar la paraula diàleg en accions de diàleg.

—Que advoquem per la democràtica discrepància sense que en surtin perjudicades terceres persones.

—Que totes les persones creients són i han de ser promotores i actives a favor de la Pau, l'entesa i el diàleg.

El GTER està treballant des de fa quinze anys a favor l'entesa, de la convivència i del treball conjunt i consensuat entre les religions. El GTER està format per les comunitats religioses següents: l'Església Catòlica, la Comunitat Evangèlica, l'Església Ortodoxa, la Comunitat Musulmana, la Comunitat Jueva i, a través del Consell Interreligiós, s'integren les altres religions presents a casa nostra.

Noves reaccions a la sentència del Procés

Aquests últims dies arran de la sentència del Suprem per la causa de l'u d'octubre s'han fet públiques reaccions de diverses entitats religioses. A banda dels comunicats publicats dilluns de les “**Entitats cristianes**”, dels **bisbes de Catalunya** i de la **Fundació Escola Cristiana**, així com de les **abadesses catalanes** i de l'**Abadia de Montserrat**, se sumen nous comunicats que afegim a continuació:

Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCECC)

Els Centres d'Esplai sempre hem educat en valors com la democràcia, la justícia, la llibertat i el compromís ciutadà. Des del MCECC mostrem la nostra decepció i indignació per la sentència emesa pel TS, una vulneració als drets humans, socials i polítics.

Unió de Religiosos de Catalunya

–En vista de la sentència publicada avui, la Unió de Religiosos i Religioses de Catalunya, en comunió amb els bisbes, constata que “es necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei” per obrir horitzons de futur i d'esperança. És indispensable “la recerca comuna de solucions negociades”.

–L'URC convida les congregacions i les comunitats religioses que intensifiquin la pregària perquè l'Esperit il·lumini els responsables polítics a fi que assumeixin les seves responsabilitats en la solució dels problemes, que ens afecten a tothom.

Claretians de Catalunya

Davant la #sentènciaprocés del TS ens afegim

al conjunt d'entitats cristianes que reclamen "a totes les institucions i partits polítics que posin fre a la judicialització d'aquesta situació i s'iniciï de manera urgent i immediata un procés multilateral de diàleg polític que permeti avançar cap a una resolució justa, democràtica i duradora d'aquest conflicte que porti a la concòrdia i la pau social".

Cristianisme i Justícia

Ens unim, com a membres de @Lafede_cat, a centenars d'entitats cíviques que mostren desacord amb la sentència. Significa un retrocés per a la necessària sortida política al conflicte. La nostra solidaritat amb el dolor de totes les afectades i famílies

Joventut Obrera Cristiana

Davant la sentència del Tribunal Suprem que condemna a líders polítics i socials catalans, la JOC Nacional de Catalunya i les Illes manifesta: –El nostre rebuig a les esmentades condemnes que pretenen estigmatitzar la reivindicació i mobilització política i social, una via que sempre ha estat una eina de lluita i canvi per la ciu-

tadania. Constitueix, per tant, un greu atemptat als principis democràtics essencials i una violació dels drets humans dels i les afectades. –El nostre suport i solidaritat amb les persones i familiars afectades per aquesta sentència i, a causa d'això, pateixen.

–Que la sentència no ajuda gens a trobar una solució al conflicte, que requereix una resposta política fruit del diàleg, no pas judicial ni policial. Es posa en perill la convivència i la democràcia. [\(seguir llegint...\)](#)

Acció Catòlica Obrera

(...) A la salutació de la Jornada General de l'ACO ens hi vam referir a aquesta situació i ens sumem a l'opinió de molts ciutadans que aquesta sentència en res ajuda a trobar una sortida al conflicte sinó tot el contrari, aprofundeix la ferida i pot allunyar una solució política dialogada i afermar les postures més radicals i intransigents. [\(seguir llegint...\)](#)

Casal Llorella

Convidats a sembrar esperança El Casal Llorella és un centre de pastoral on tenim, com a missió

compartida, l'acompanyament, la formació, la celebració i la cura de les persones i comunitats creients, perquè creixin com a persones i com a cristians/es en el seu seguiment a Jesús. Volem ser un centre acollidor, on persones de totes les sensibilitats i parers, també polítics, s'hi puguin trobar a casa. Però també volem tenir, com ha de ser d'acord amb l'espiritualitat ignasiana que ens inspira, una mirada atenta, crítica, i en aquests moments preocupada, al nostre entorn, a la nostra societat. Davant la sentència que es va fer pública dilluns i les reaccions posteriors, lamentem profundament la incapacitat de diàleg, d'empatia entre els dos costats, de trobar vies d'entesa que haguessin evitat tant sofriment, tantes ferides de mal guarir. [\(seguir llegint...\)](#)

Comunitat Vedruna del Manso Escorial de Vic

–Davant el patiment dels presos polítics injustament condemnats, dels represaliats, els exiliats i les seves famílies, volem expressar la nostra profunda solidaritat amb tots ells.

–Davant la delicada situació del país, volem manifestar la nostra reivindicació del respecte als drets fonamentals de la ciutadania en l'exercici

d'una vertadera democràcia i la pràctica d'una justícia allunyada de pressions polítiques.

—Davant qualsevol actitud intolerant i tancada, volem recolzar la demanda d'un diàleg polític obert, l'exigència de respecte recíproc i una voluntat constructiva i pacificadora per part de tots.

Associació Cristianisme al segle XXI

L'Associació Cristianisme al Segle XXI expressa el seu rebuig absolut a una sentència que criminalitza uns fets on s'expressava de forma totalment pacífica i no violenta el desig de les persones de poder exercir els seus drets. Considerem que la condemna d'unes persones, que no van fer altra cosa que complir el mandat democràtic pel qual van resultar escollides, així com dels líders socials que els van secundar, es injusta i reflecteix el fracàs absolut de la política portada a terme pels responsables de la majoria de partits d'àmbit estatal. (seguir llegint...)

Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós

La paraula diàleg és un lloc comú. Tothom en

parla, però tots sabem que costa molt practicar-lo. Raimon Panikkar deia sovint que no podem dimi- tir del sentit profund de les paraules. Pel fet que el terme «amor» sigui maltractat i se'n faci un mal ús, no el deixarem pas caure en l'oblit ni dimi- tirem de la tradició de saviesa que atresora.

El filòsof català de la interculturalitat, que era un enamorat de la innovació lingüística i que la cultivava amb els seus famosos neologismes, reivindicava el sentit i la tradició legítima de les paraules. Des d'AUDIR volem reivindicar el sentit profund del diàleg a tots els nivells i davant de qualsevol situació, també i especialment en situacions de conflicte com la que viu Catalunya. (seguir llegint...)

Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona

Expressem la nostra preocupació per les darreres notícies arran de la sentència al procés i mantenim la nostra aposta pel diàleg i el respecte als drets fonamentals en la resolució dels conflictes polítics, en línia de les indicacions del magisteri social de l'Església.

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

Davant la publicació de la sentència contra els representants polítics i activistes socials, la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge, com a escola de ciutadania activa i crítica, no pot restar al marge. Volem mostrar el nostre rotund rebuig a la sentència. Considerem que la judicialització del conflicte polític és un atac als drets fonamentals i democràtics, conquerits amb molt d'esforç en el passat. (seguir llegint...)

Parròquia Santa Maria de Montblanc

La Parròquia de Santa Maria de Montblanc se suma a la parada que les diferents institucions, entitats i associacions montblanquines han programat per demà divendres. Les dues esglésies restaran tancades. Espero que com a catòlics donem exemple de civisme, pau i, alhora, defensa i compromís dels drets personals i socials, amb llibertat i misericòrdia. No deixeu de demanar la benedicció del bon Déu.

Catalunya Religió inicia una edició en italià

Mirant cap a Roma. Catalunya Religió inicia una **versió italiana** amb una selecció dels continguts informatius més destacats. A partir d'ara alguns dels articles setmanals tindran també un resum en italià per acostar la vitalitat religiosa de Catalunya fora del país.

L'edició italiana compta també amb un **butlletí** que enviarà regularment les notícies més destacades de la realitat religiosa catalana als subscriptors de llengua italiana. És un instrument que també posen a l'abast dels catalans que tenen contacte amb els entorns eclesials i religiosos italians o vinculats amb la Santa Seu. Des d'aquest **enllaç** poden convidar-los a subscriure's.

Coincidint amb els 10 anys, Catalunya Religió es consolida com la plataforma informativa sobre l'actualitat religiosa de Catalunya amb més difusió. L'edició digital és el referent de la infor-

mació religiosa a Catalunya. I, amb de 20.000 exemplars, l'edició mensual gratuïta en paper situa per primera vegada una revista de temàtica religiosa entre les publicacions en català amb més difusió.

Amb l'edició en italià es respon a l'objectiu principal de Catalunya Religió: difondre amb normalitat i de manera positiva la vitalitat de les institucions religioses a Catalunya.

La **Fundació Catalunya Religió** és la responsable d'aquest projecte comunicatiu que es finança amb patrocini i donatius d'entitats religioses i **particulars**. Des del 2017, la Fundació Catalunya Religió també participa amb els Missioners Claretians de Catalunya en l'empresa de comunicació i serveis audiovisuals **Animaset**.

El llegat de Pancho Botey a la mexicana Missió de Chinillal

*Però us juro que estimo, amb un dolor serè i resignat, / el pedregar estèril / que treballen els pobres / les restes de tortilla del pobre / els fills dels pobres i els seus peus descalços”
Nadal 1974, Francesc Botey (Poblenou 1931, Maconí 1996)*

A tres hores i escaig de la Ciutat de Mèxic, per carretera, s'alça la Sierra Gorda a l'estat de Querétaro. Venint d'una de les urbs més massificades i contradictòries del món, topar-se amb aquella cadena de gegants muntanyencs desconcerta.

Quan t'hi endinses i et veus rodejat pels seus arbres frondosos i forts, aquell desconcert es transforma en una pau que ho va tenyint tot. El soroll de cotxes i màquines canvia pel del vent i dels ocells, el gris pel verd i el marró. Desapareixen els pals i fils de la llum i, sense ordre ni cap anunci, es descobreixen petits grups dispersos de cases, els *ranchitos*. Quan després de més d'una hora conduint per camins de terra (amb prou feines pistes de revolts robades al bosc i als penya-segats), s'arriba a la Missió de Chinillal, et sembla haver fet un viatge en el temps i no sols en l'espai. Casetes de planta baixa a mig

construir permanentment, sense senyal de telefonia, cartells oxidats que anunciaven productes passats de moda, tot just un parell de camionetes...

Si això és així en ple segle XXI, en un Mèxic amb autopistes, televisió per cable i wifi, com devia ser a l'inici de la dècada dels 70 quan l'escolapi català **Francesc Botey** va arribar per primera vegada a aquell racó sense nom que va esdevenir la seva llar i la seva tomba?

"Algú, potser un antic miner emigrat a la Ciutat de Mèxic, havia parlat a Pancho (Francesc Botey) d'unes comunitats de gent que es trobaven molt soles per aquesta banda de la serra, explotades, aïllades, que mai no havien tingut capellans ni capella però que s'anomenaven catòlics. Era una zona de mines de plata i de mercuri... Pancho va dir: *Vull anar a veure'ls*", ens explica Roberto, que va arribar com a estudiant de Comunicació de la Universitat Iberoamericana per fer el seu treball de grau i que es va quedar set anys vivint en la Missió. "En aquells anys, encara vam conèixer algun ancià que parlava *otomí*. Actualment ja no el parla ningú".

Qui sap d'on havia sortit, aquella gent dels *ranchitos*! Hi ha qui diu que són indis que per no treballar en les hisendes dels blancs s'escapaven a la muntanya i s'hi van anar perdent per viure més a prop de la seva essència. Es van anar perdent i encara avui, a les portes del 2020, continuen força oblidats.

La primera nit i moltes que la van seguir, els escolapis que van arribar a aquelles muntanyes van dormir en una cabana de bens. En els forats que hi havia per a menjadora hi van posar espelmes per tenir llum i recollien l'aigua de la pluja per a rentar-se i cuinar. Més tard ells mateixos i els qui els van seguir construïren cisternes que encara es fan servir, una cuina, lavabos, sales comunitàries... Tot el que els faltava en comoditats els sobrava en ànim, il·lusió i convenciment per la Missió: viure entre els pobres com un de tants, donar vida a l'Evangelí fora dels llibres.

Els sobrava també en alegria, sens dubte, perquè encara avui, si una es passeja per entre les diferents barraques de ciment que van construir a mesura de les necessitats i possibilitats que anaven apareixent (la petita capella de pe-

dra, els pomerars o la biblioteca...), una pot intuir les rialles, les bromes i les esperances que van omplir aquell espai i que hi van romandre teixides com teles d'aranya gairebé invisibles entre les mates i els troncs.

Així com les discussions filosòfiques, polítiques i teològiques, però també quotidianes, que van mantenir els membres de la comunitat que per més de 20 anys, va fer créixer i va mantenir dempeus l'esperit de la Missió. Laics i religiosos, camperols i estudiants, homes i dones, van compartir un somni de dignitat, justícia i solidaritat.

Un somni que va tenir molts rostres i noms al llarg d'aquelles dècades i que algú ha anat escrivint en la paret de l'habitació que fa de modest museu amb records del Pare Pancho però també de la vida de la Missió, dels referents com **Jaume Botey**, **Óscar Romero** o **Martin Luther King** que els han guiat.

"La Missió va començar com un camp-missió per als joves i novicis escolapis, el desembre de 1971. Es tractava d'un equip mixt que incloïa també religioses i joves del barri *Progreso Na-*

cional de la capital, que visitava i treballava en aquest lloc inaccessible de l'Estat de Querétaro, en el qual hi viuen 6.000 habitants dispersos en un radi de 400 quilòmetres. El 1974 comença la Missió més establement i es va configurant una comunitat que serà el ferment evangelitzador d'aquella serralada. És una comunitat mixta formada per religiosos i religioses de diversos Instituts, camperols del lloc i cristians compromesos d'altres indrets. En l'interior d'aquella comunitat o enviats des d'ella als *ranchitos* de la zona, els escolapis exerceixen el seu ministeri sacerdotal i pedagògic en el camp de l'evangelització explícita i de la creació i orientació d'organitzacions de promoció humana que siguin llavor i expressió del Regne", explicava el mateix Botey en un article recollit en el DENES (1990). L'escolapi afegia en aquell escrit que "en el si de la comunitat mixta s'eduquen agents de pastoral autòctons i la promoció social té en l'aspecte de la salut una xarxa d'agents que imparteixen educació sanitària; i deu grups cooperatius (apicultura, teixit a mà i a màquina, serradora, treball camperol en comú, molí de *nixtamal*, botigues de consum, serveis cooperatius) a part de la construcció de camins accessibles al transport rodat. Aques-

tes organitzacions educatives i econòmiques a temps parcial es complementen amb una educació secundària oberta" i amb organismes de formació i animació cooperativa com trobades, una revista o contactes amb cooperatives de l'exterior a través de SENEAC.

D'aquells anys vénen les lluites camperoles, els talls de camins i les detencions, la creació d'associacions comunals o les reunions amb el govern per reclamar els seus drets. Al darrere d'aquests records, sempre apareix la figura d'aquells religiosos i dels laics que vivien amb

ells, animant, acompanyant i sumant-s'hi.

La força i l'empenta del que passava en aquella petita Missió enmig de boscos contagiava la població de totes les comunitats properes, que van quedar enfortides i organitzades per seguir en aquest segle XXI per continuar treballant per les mateixes conquestes encara no aconseguides.

El 1996, un tràgic i absurd accident de cotxe va acabar amb la vida del pare Pancho, encara que no amb el seu esperit ni el de la Missió. El que podia haver-se convertit en un punt i final va ser un punt i a part perquè, sens dubte, el carisma havia quedat sembrat.

Més de 40 anys després, la cabana de bens on van passar aquella primera nit els sacerdots, l'ocupen uns llits senzills amb mantes de colors, algunes motxilles de lluentons i llibretes oblidades. N'hi ha una altra de semblant, però sense peluixos ni flors sinó amb pòsters d'herois o de futbolistes. Durant el curs escolar, hi dormen nois i noies camperols de *ranchitos* aïllats per poder cursar la secundària a l'escola que Pancho, el també escolapi **Pep Segalés**,

Roberto i altres van construir amb les seves pròpies mans. Actualment llueix acabada de pintar de color groc cridaner i lila, s'anomena *Instituto Calasanz*, i pertany al sistema públic rural mexicà. En **Lole**, mestre i antic director, va residir a la Missió mentre era un estudiant de preparatòria (batxillerat). Més tard es va graduar com a mestre i va viatjar a Europa. Des de fa 9 anys, resideix a la Missió com a responsable dels 14 nois que hi viuen durant el curs escolar.

No són els únics ocupants que mantenen viu l'esperit del Chinillal dia a dia: la **Rosa** es va traslladar a viure-hi per ajudar al Lole i per tenir cura de la **Mele**, "l'ama d'aquesta casa". Fa 32 anys que el pare Pancho la va convidar a viure amb ells quan es va assabentar de la seva història. Filla d'una família que vivia a tocar del riu, era maltractada des de petita. D'adolescent, la van enviar a treballar a una casa. Allí en van abusar fins que va quedar embarassada i la van engegar al carrer. Anava malvivint quan va tenir la criatura. La **Melencia Segura** era i és una nena, avui amagada dins d'un cos d'anciana. Fa *tortillas*, dona menjar als conills, riu i juga, sempre seguida per "don perro", un gos tot cor com ella.

Els, la **Juanita**, l'**Ascensión**, el **Polo**, la seva dona i tants altres són la paret mestra que sosté en peu la Missió que un dia el pare Pancho va somniar per a ells. Amb pocs recursos però amb una fe que mou muntanyes, amb problemes però amb generositat i fidelitat, aquella comunitat de laics camperols batalla per un món més just, més acollidor, més fraternal... en aquell racó, en el seu racó. Continuen inspirats per l'escolapi, que va afirmar que "el resum de tota la meva vida és el Pare Nostre".

Mantenen un consultori mèdic i un dentista obert a la comunitat, un taller de costura perquè les dones dels *ranchitos* puguin cosir roba per alleujar la seva economia, fan catequesi, organitzen celebracions... però mantenen alguna cosa molt més important: la lluita per la seva dignitat, pels seus drets i els seus somnis, que són els de molts. Amb les seves mans endurides i cansades, però també plenes d'amor i d'esperança, continuen fent real i present el Regne.

El valor i l'originalitat del pare Claret en l'evangelització a Catalunya

La història de l'evangelització de l'Església a Catalunya no s'entendria sense l'aportació del pare Claret. Obertura a la predicació, estratègia comunicativa, proximitat i disposició a treballar en xarxa són la base del seu estil missioner. En va parlar dissabte a Barcelona el director del Centre d'Espiritualitat Claretiana, **Carlos Sánchez**, a la conferència "Les missions populars del P. Claret a Catalunya. Un camí d'evangelització en temps de crisi".

Va tenir lloc dissabte a la Sala Claret de Barcelona, en el marc del **reciclatge d'octubre**, una de les sessions que periòdicament dediquen els claretians a la formació. Les conclusions de la seva tesi doctoral, dedicada a aquesta qüestió, posen en evidència el gran valor i originalitat de l'aportació de Claret a l'evangelització del nostre país. Després de situar l'esquema gene-

ral, les fonts utilitzades i les novetats que aporta el seu estudi, Sánchez va desgranar les grans aportacions del pare Claret.

La primera és l'audàcia amb què obre camins de missió en temps d'una gran inestabilitat política a Espanya i Catalunya: minoria d'edat de la Reina Isabel II, la regència d'Espartero, les guerres carlines... Una època, a més, en què les forces polítiques lliberals lluiten amb força contra l'"antic règim" representat sobretot per l'Església catòlica: desamortitzacions, expulsió de religiosos, control sobre el clergat. L'Església es troba dividida, despullada i desconcertada, sense religiosos ni predicadors, amb capellans diocesans no preparats, molt controlats sota la sospita de carlistes, especialment en la predicació i la confessió, que no es podia exercir sense permís.

En aquest context, el pare Claret forma part d'una nova generació de catòlics com **Balmes**, **Francesc Coll**, **Joaquima de Vedruna**, que deixen de lamentar-se per l'actual situació i d'enyorar la situació de l'Església en l'"antic règim", per acceptar el canvi d'època i obrir noves formes de predicació i consolidació de la fe en el poble. En circumstàncies molt difícils té l'audàcia d'emprendre una intensa tasca de predicacions, especialment missions populars, mogut per la seva caritat apostòlica i no per cap estratègia de tipus ideològic. En la seva recerca, Sánchez ha comptabilitzat 81 missions populars predicades Claret entre el 1840 i 1850 al llarg de tot el territori català, excepte el bisbat de Tortosa.

La segona conclusió és que en la seva predicació Claret retorna a l'essencial de l'evangelització amb un nou estil de predicació. Per una banda, modifica un esquema ja molt consolidat de missió popular, deixant diversos elements accessoris per centrar-se en l'essencial: la predicació de la Paraula de Déu i el sagrament de la reconciliació. I ho fa amb nou estil: allunyat de tot artifici d'eloqüència, amb moltes comparacions i imatges properes a la vida de la gent, sempre en la llengua del poble (el català) i accentuant la su-

avitat per sobre del terror. D'altra banda, reforça aquest estil amb un capteniment pobre, humil i senzill.

En tercer lloc, el pare Carlos va subratllar la visió estratègica que Claret tenia de la missió, perquè aquesta fos efectiva. Per una banda, utilitza tres mitjans molt eficaços: la premsa, la formació dels seglars i el foment d'associacions com l'Arxiconfraria del Cor de Maria, i la promoció d'un clergat més apostòlic i més capacitat per a la predicació.

Però, com va remarcar Sánchez, la singularitat de l'aportació de Claret no rau en la utilització d'aquests mitjans, sinó en el conjunt del seu pla missioner: "Un sol home va reeixir a comprendre els diversos àmbits d'apostolat, a establir sinèrgies i entreteixir xarxes de contacte entre persones i associacions que varen promoure tot un moviment apostòlic ample i múltiple en gairebé tots els bisbats catalans, fins i tot amb una forta irradiació en la península". Se sol dir de vegades que "Claret es va avançar al seu temps". Més aviat hauríem de dir que va viure completament immers en el seu context social, polític i religiós, també amb els seus con-

dicionaments teològics i morals, però va saber donar-hi una resposta audaç i creativa.

Finalment, el pare Carlos Sánchez va indicar l'actualitat d'aquest estil evangelitzador del pare Claret mostrant com moltes de les afirmacions del papa Francesc referides a l'evangelització que ha de portar endavant avui l'Església contenen molts ressos claretians. En concret va citar aquest text d'Evangelii Gaudium, 33: "La pastoral en clau de missió pretén abandonar el còmode criteri pastoral del sempre s'ha fet així. Convido a tots a ser audaços i creatius en aquesta tasca de repensar els objectius, les estructures, l'estil i els mètodes evangelitzadors de les pròpies comunitats", i aquest altre d'un document recent: "Ajudar a aprofundir la Paraula de Déu, amb un llenguatge senzill i adient per el qui escolta... expressant l'essencial a fi de què s'entengui i doni fruit" (Francesc, *Aperuit illis*, 5).

"La sang de Claret corre ara per les nostres venes, i això ens ha d'empènyer a tenir la mateixa audàcia i creativitat en l'anunci de l'Evangelí que ell va tenir", va concloure.

L'Escola Pia de Catalunya planteja un gir de 180º de l'avaluació tradicional

A partir de la darrera assemblea de les Institucions Educatives, l'Escola Pia proposa un treball de reflexió per tal de construir una nova cultura avaluativa que esdevingui formativa, global i coherent amb les competències del segle XXI. Una comissió formada per diferents agents de la comunitat educativa és l'encarregada de definir com haurà de ser l'avaluació, què recollirà, a qui s'haurà d'avaluar i per què cal avaluar. Una mirada que ha de ser molt més competencial i formativa i molt menys punitiva i sancionadora."

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un 'Tren Missioner' arriba a Catalunya amb motiu del Domund

Octubre ha estat escollit pel papa Francesc com a Mes Missioner Extraordinari. Des de Cristians sense Fronteres -CSF- i les delegacions de Missions de les diòcesis catalanes s'ha organitzat el **Tren Missioner 2019**. Una Jornada d'animació missionera a Montserrat aquest dissabte 19 d'octubre que després de trenta edicions en ciutats de l'Estat Espanyol diverses aterra a Catalunya per primera vegada. El Tren Missioner consisteix en "una jornada de trobada, oració, reflexió i celebració en el marc de la Diada Mundial del DOMUND", afirmen des de l'organització.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els claretians construiran un nou espai educatiu pels "dalits" a l'Índia

Amb motiu del Mes Missioner Extraordinari que se celebra aquest octubre, Enllaç Solidari ha llançat el seu projecte de cooperació per al curs 2019-2020. Es tracta de la col·laboració amb els Missioners Claretians de Chennai, a l'Índia, per a la construcció d'una sala polivalent per fer-hi activitats educatives adreçades especialment als *Dalits*, la casta més baixa i marginada de l'Índia. S'usarà sobretot per a alfabetització i conscienciació d'adults, amb incidència especial a dones, així com per al reforç escolar d'infants i adolescents, motivant-los en els estudis.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Seu de Manresa reedita el conveni, que destinarà els 240.000 euros a fer obres i a planificar-ne
Dg, 13/10/2019 | REGIÓ 7

El cycle d'orgue de la catedral de Barcelona celebra 30 anys
Dl, 14/10/2019 | ARA

Els bisbes catalans demanen diàleg entre Catalunya i Espanya
Dm, 15/10/2019 | VATICAN NEWS

Transparència insta el Govern a publicar els béns inscrits a nom de l'Església
Dm, 15/10/2019 | EL PAÍS

'Boicot infantil' al polèmic bisbe Munilla: abandonen la catequesi després de canviar el seu capellà per un de l'Opus Dei
Dc, 16/10/2019 | ELDIARIO.ES

"La nostra Mare Terra", nou llibre del papa sobre la crisi mediambiental
Dj, 17/10/2019 | LA VANGUARDIA

Osservatore Romano: "Nit de protestes i desordres a Catalunya"
17/10/2019 | Osservatore Romano

La Sagrada Família va tancar en no poder garantir la seguretat dels visitants
19/10/2019 | ABC

Dilluns 21 d'octubre

- **Inauguració d'una exposició als soterranis de la catedral de Girona.** 17:30 h.
- **Crisis a l'Església Catòlica, com ens en podem sortir? Amb Véronique Margron.** De 19 a 21 h. Seminari Conciliar de Barcelona - Aula Magna. Barcelona.
- **Religió a l'escola? Classe de Religió? Catequesi Parroquial?, amb Ignasi García Clavel.** 19:30 h. Sala d'Actes del Casal de Sant Josep. Mataró.

Dimarts 22 d'octubre

- **"Pregària, Música, Silenci".** De 19 a 20 h. Caputxins de Sarrià. Barcelona.
- **Pregària per la Pau segons l'Esperit d'Assís.** De 19:30 a 20:30 h. Caputxins de Pompeia. Barcelona.
- **Pregària per la pau.** 20 h. Convent de les Carmelites

Descalces. Mataró.

- **El profeta Isaïes I.** De 20 a 21 h. Locals parroquials de Santa Maria. Igualada.

Dimecres 23 d'octubre

- **L'educació contra el discurs de l'odi per raó de creences.** De 15:45 a 20:30 h. Saló de Graus - Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona.
- **Panikkar: perspectives obertes. Simposi Internacional Raimon.** 23 i 24 d'octubre. De 19 a 20 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.
- **Joan de la Creu, poeta i místic.** 20 h. Inici d'un curs d'aproximació a la figura d'aquest sant. Trobades el primer i tercer dimecres de cada mes. Carmelites Descalços de Badalona.

Dijous 24 d'octubre

- **Recés inspiracional de Fundacions cristianes en Ajuda Humanitària.** Del 24 al 28 d'octubre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **La Visitació, per Juan Francisco Campo Echevarria.** 19 h. Auditori Josep Irla. Girona.

Divendres 25 d'octubre

- **Presentació de 'Cuando la vida nos vive', per Hilario Ibáñez.** 9 h. Biblioteca Can Fabra. Barcelona.
- **Fòrum de la Pastoral Juvenil.** 16 h. Delegació de Pastoral Juvenil al Bisbat de Tortosa
- **Les ambigüitats del sagrat en l'art contemporani, amb Amador Vega.** 16 h. Espai d'Art Sean Scully - Santa Cecília de Montserrat.
- **Pregària de Taizé a Pompeia.** De 20 a 21 h. Caputxins de Pompeia. Barcelona.

- **Cristians del segle XII, cristians del segle XXI, conferència a Vilafant.** 20 h. Parròquia de Sant Cebrià.

Dissabte 26 d'octubre

- **Congrés de les Hospitalitats Catalanes de Lourdes.** De 9:30 a 18 h. Centre Tarraconense El Seminari. Tarragona.
- **Acompanyar en la soledat.** De 9:30 a 14 h. Parròquia de Sant Pau del Camp. Barcelona.
- **Per una classe de religió actual.** Del 26 d'octubre fins el 23 de maig. De 10 a 13 h. Cristianisme i Justícia. Barcelona.
- **Dissabtes de pregària contemplativa, a Manresa.** 10 h. Cova de Sant Ignasi.
- **De les religions a les espiritualitats ¿Entre salvació i narcisisme?, amb Ramon M. Nogués.** 11 h. Cristianisme i Justícia. Barcelona.

- **Visita a l'església de Santa Maria de Sarraí.** 12:30 h. Organitza Catalonia Sacra.
- **Presentació de l'associació Amics del Monestir de Sant Daniel.** 17 h. Monestir de Sant Daniel. Girona.
- **Visita temàtica al Castell de Cardona: 'Sant Vicenç, joia del romànic català'** 17 h. Castell de Cardona.
- **Concert d'orgue de Thiemo Janssen a Poblet.** 20:30 h. Basílica de Santa Maria de Poblet.
- **Una llum en la nit.** 21 h. Parròquia de la Verge de Núria. Barcelona.

Diumenge 27 d'octubre

- **Pia&Go 2019 a Caldes de Montbui.** Escola Pia de Caldes de Montbui.
- **Taller de meditació per a nens i preadolescents.** 11 h. Casa d'Espiritualitat de Sant Felip Neri. Barcelona.
- **La Regla de Sant Benet, una eina actual.** De 10 a 17 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les . Barcelona.
- **Concert Laud'ars. XXV Cicle de Música per la solidaritat.** 20:30 h. Església dels Pares Carmelites Descalços. Barcelona.
- **Festa de l'Aparició de la Mare de Déu al Collell.** 12 h. Santuari de la Mare de Déu del Collell. Sant Ferriol.
- **Curs d'Immersió Ignasiana en castellà (7a edició).** Del 27 d'octubre al 11 de desembre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Capella de Música de Santa Maria de Mollet i Orquestra de Cambra Miquel Casas i Bel.** 18 h. Església de Sant Gaietà - Pares Teatins. Barcelona.
- **Missa en Re Major op. 86 per a cor i orgue d'Antonin Dvorák.** 18 h. Església Parroquial de Santa Maria de l'Alba. Tàrraga.

- **L'esplendor del barroc català.** 19:45 h. Església de Sant Felip Neri. Barcelona.
- **Nous diaques.** 17 h. Basílica de la Sagrada Família. Barcelona.

Els Centres d'Espai sempre hem educat en valors com la democràcia, la justícia, la llibertat i el compromís ciutadà. Des d'@espaisMCECC mostrem la nostra decepció i indignació per la sentència emesa pel TS, una vulneració als drets humans, socials i polítics. #SentènciaProcés

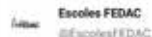
1 Zone 12 MCECC i 8 més
10:54 · 14 oct. 19 · Twitter for Android

— Resum d'obra —
Torre de Jesucrist – Nivell 4
Torres dels Evangelistes Mateu i Lluc – Nivell 10
Torres dels Evangelistes Joan i Marc – Nivell 9
Estem col·locant el setzè nivell de la torre de la Mare de Déu.
#capal2026 #enconstruccióSF

13:01 · 18 oct. 19 · Twitter Web App

Fer equip per poder resoldre problemes, reptes o jocs!
#passióeducar #avuixdema2024
Vine el 16nov19 i compartim experiències a avuixdema.cat

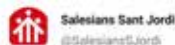
15:04 · 17 oct. 19 · Twitter for iPhone

Trobada d'Equips de Treball del Districte per aprofundir amb el #NCLaSalle. Avançem en el Nou Context d'Aprenentatge.

23:16 · 15 oct. 19 · Twitter for iPad

Una dona necessita treballar 1,5h més al dia per guanyar el mateix que un home, i si és migrant, 2h més.

Per això volem que s'afavoreixi la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en tots els àmbits de la vida.

#ContraLaPobresa
#ContraLaPobreza

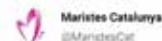
1 Salesians DMX i 8 més
10:25 · 17 oct. 19 · Twitter Web App

Preparant els voluntaris de cursa per la #piaandgo Tot en marxa! @albertfrancoi Gràcies gent de la #FPescolapia #somhi #situacórescorremtotes

1 Escola Pia Olot i 4 més
19:00 · 15 oct. 19 · Twitter for Android

Treballem perquè no hi hagi un Dia Internacional d'Erradicació de la #pobresa. Amb @SEDCatalunya impulsem accions transformadores: #cooperació per al desenvolupament sostenible, #educació per a la #JustíciaGlobal i promoció del voluntariat. #ODS @ONGDSED sedcatalunya.cat

13:31 · 17 oct. 19 · Twitter Web App

Consciència Social, Compromís, Sostenibilitat ♻️ Ciutadania Activa i Responsabilitat Social
☑️ Cultura de la Pau
Preparant la Jornada sobre #ODS. Des de les aules a les comunitats 🌍 #intensament #escolacompromesa #SDGs

1 Centre UNESCO de Catalunya i 7 més
11:27 · 17 oct. 19 · Twitter for Android

La Llibreria Claret se suma a la vaga de país davant la situació política. #sentànciaprocés

16:02 · 18 oct. 19 · Hootsuite Inc.

A Sant Joan de Déu treballem per revertir la #pobresa gràcies a la teva #solidaritat i compromís a través de programes i habitatges per a persones i famílies en situació de #sensellarisme, a més d'acompanyament social, formatiu i d'inserció laboral bit.ly/2Mp5zaG

1 DH Aragón-San Rafael i 3 més
16:20 · 17 oct. 19 · Twitter Web App

El nostre rebuig a l'escalada de tensió i violència que hem viscut a la nostra ciutat aquests dies. A CJ apostem sempre per la pau i la noviolència a l'estil de l'Evangeli com a forma de resolució dels conflictes i col·laborem per construir diàleg i reconciliació.

13:26 · 17 oct. 19 · TweetDeck

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

